

FARKAS ANDRÁS

1920-ban született Abaújszínán. Középiskolai tanulmányait Kassán, a Képzőművészeti Főiskolát Budapesten végezte 1944-ben. Paraszt szülők hetedik gyermekeként a szülői házban tanulta meg a földmíves munka megbecsülését, szeretetét. A tanári diploma megszerzése után elragadta a háború, mely számára a nagy tanulmányon kívül mell-lövést és hadifogságot is jelentett.

1947. szeptembere óta él Nógrád megyében, Balassagyarmaton. Ennek a vidéknek tája és lakói emlékeztetik szülőföldjére: ezért tudott itt hamar gyökeret eresztetni.

Pedagógus és művész egyszerre. Szeretettel nevelt tanítványainak hosszú sora is e tájhoz lárcolja.

Művészetének tárgya az iskola, de méginkább a paraszti világ, melyben a hangsúly nem a tájon, hanem az emberen van. Az embert festi, rajzolja munkája, pihenése közben. Ez a művészet mindkét lábával a valóság talaján áll. Modern, de az egyéniség túlzásba vitt jegyei nélkül. Munkájával használni szeretne.

Használni a parasztság felemeléséért vívott kulturális harcunkban.

A felületes szemlélő nem lát sok formai újat ezekben az alkotásokban, de Farkas András célja nem is a mindenáron újat akarás, összegező művész, aki inkább tudatosan, mint ösztönösen alkot; nem meghökkenteni, elkápráztatni akar, hanem együttérzésre kényszeríteni a nézőt szeretett modelljei iránt.